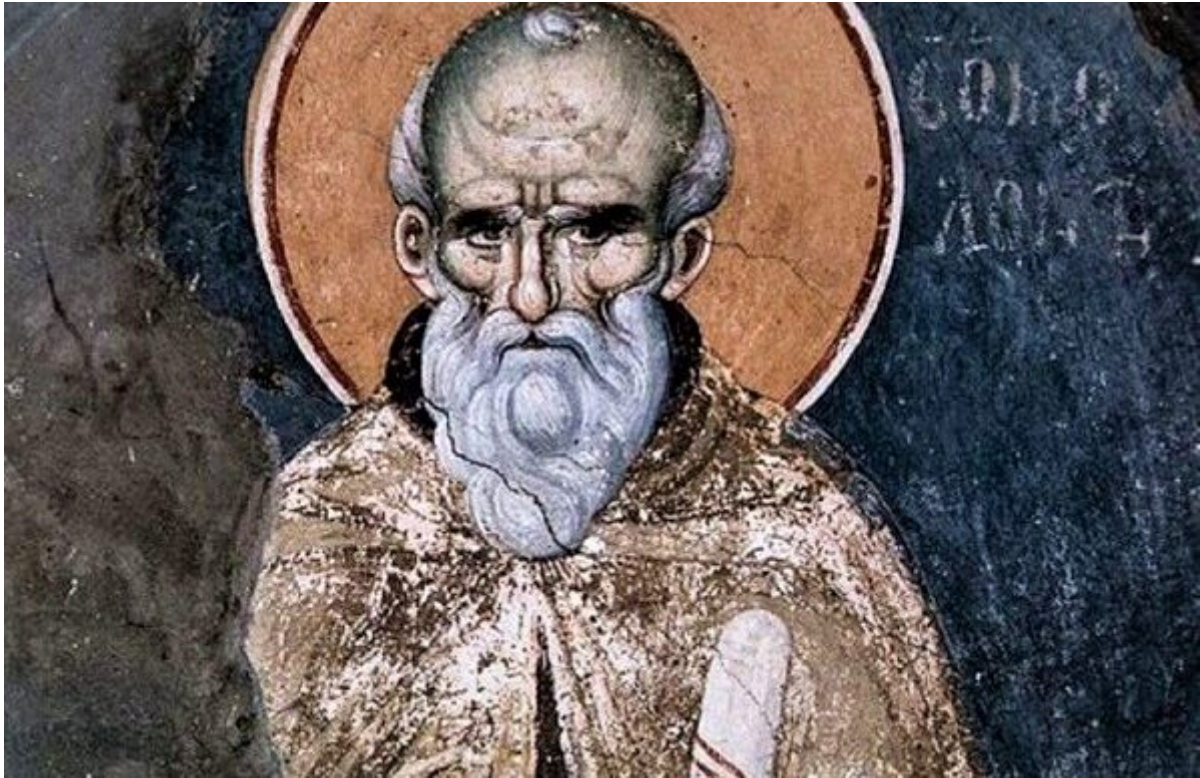

Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής: Εκείνος που αγαπάει τον Θεό, ούτε λυπεί κανένα, ούτε ο ίδιος λυπείται για πρόσκαιρα πράγματα!

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

**Μάξιμος ο Ομολογητής
Κεφάλαια περί αγάπης
(εκλογή από την α' εκατοντάδα)**

Απόδοση Αρχιμανδρίτη Χριστοδούλου Παρασκευαΐδη

(αργότερα Αρχιεπισκόπου Αθηνών)

Συνέχεια από εδώ: <https://www.pemptousia.gr/2024/07/agios-maximos-omologitis-i-pisti-choris-tin-agapi-den-echi-ti-dinami-na-dosi-sti-psichi-ton-fotismo-tis-gnoseos-tou-theou/>

λα'. Όπως με το να θυμάσαι απλώς τη φωτιά, δεν ζεσταίνεται το σώμα σου (αν δεν είσαι πραγματικά κοντά της), έτσι και η πίστις χωρίς την αγάπη δεν έχει τη δύναμι

να δώση στη ψυχή τον φωτισμό της γνώσεως του Θεού.

λβ'. Όπως το ηλιακό φως ευχαριστεί και προσελκύει το μάτι που δεν πάσχει, έτσι ακριβώς και η γνώσις του Θεού, σαν άλλος ήλιος, προσελκύει κοντά της φυσικά τον καθαρό νου.

λγ'. Νους δε καθαρός είναι εκείνος που έδιωξε από πάνω του την άγνοια (σχετικά με το Θεό), και τώρα φωτίζεται από το θείο φως.

λε'. Το πάθος είναι κάτι τι αξιοκατάκριτο, είναι μια αφύσικη κίνησις της ψυχής.

λθ'. Ο Προφήτης, ο θείος Ιερεμίας, λέγει: μη πείτε πως είσαστε ναός του Κυρίου. (Ιερ. στ', 4). Και συ λοιπόν μη πης ότι σκέτη η πίστις στον Κύριο ημών Ιησού Χριστό, μπορεί τάχα να με σώση. Γιατί αυτό είναι ανεδαφικό, αν δεν κατορθώσης με τα έργα ν' αποκτήσης και την προς τον Κύριο αγάπη. Γιατί, μη ξεχνάς, πως η χωρίς έργα πίστις δεν ωφελεί, αφού και τα δαιμόνια, κι' αυτά πιστεύουν και φρίττουν.

μα'. Εκείνος που αγαπάει τον Θεό, ούτε λυπεί κανένα, ούτε ο ίδιος λυπείται για πρόσκαιρα πράγματα. Μια δε λύπη και αισθάνεται ο ίδιος, και στους άλλους δείχνει να αισθανθούν, την λύπη που οδηγεί στη σωτηρία, εκείνη ακριβώς που και ο θείος Παύλος αισθάνθηκε και έκαμε και τους Κορινθίους να την αισθανθούν. (Β' Κορινθ. στ', 8-11).

μβ'. Εκείνος που αγαπάει τον Θεό, ζη στη γη αυτή ζωή αγγελική, με το να νηστεύη και να αγρυπνή, να ψάλλη και να προσεύχεται και γενικά να σκέπτεται πάντα το καλό για κάθε άνθρωπο.

μδ'. Πρόσεχε να μη μολύνης την σάρκα σου με αισχρές πράξεις, και να μη λεκιάζης την ψυχή σου με αισχρούς λογισμούς. Αν αυτό προσέξης, τότε θα έλθη μέσα σου η ειρήνη του Θεού, φέρνοντας μαζί της και την αγάπη.

με'. Μαστίγωνε την σάρκα σου με νηστεία και αγρυπνία, και ασχολήσου, χωρίς να αποκάμης, με την ψαλμωδία και την προσευχή. Και τότε θα έλθη μέσα σου ο αγιασμός, που τον συνοδεύει η σωφροσύνη, και θα σου φέρη και την αγάπη.

μη'. Εκείνος που φοβάται τον Κύριο, έχει πάντα για σύντροφό του την ταπεινοφροσύνη, και με όσα αυτή του φέρνει στο νου, βοηθείται για να έλθη στη θεία αγάπη και ευχαριστία. Γιατί σκέπτεται τον τρόπο της προηγουμένης, κατά κόσμον, ζωής του, και τα διάφορα σφάλματά του, και τους πειρασμούς που ένοιωσε στον καιρό της νιότης, και πως απ' όλα αυτά τον έσωσεν ο Κύριος και τον μετέφερε απ' τη γεμάτη με πάθη ζωή, στην κατά Θεόν πολιτεία, και τότε μαζί με

τον φόβο αποκτά και την αγάπη, ευχαριστώντας πάντα με πολλή ταπεινοφροσύνη τον Ευεργέτη και Κυβερνήτη της ζωής μας.

ν'. Ο νους τότε χάνει το θάρρος και την παρρησία που έχει στο Θεό, όταν πιάση φιλία με κακούς και βρώμικους λογισμούς.

νγ'. Εάν θέλεις να μη στερηθείς την αγάπη του Θεού, να φροντίζεις ώστε ούτε τον αδελφό σου ν' αφήνης να κοιμηθή έχοντας κάτι τι εναντίον σου, ούτε συ να κοιμάσαι ήσυχος έχοντας κάτι τι εναντίον του. Πήγαινε να συμφιλιωθείς με τον αδελφό σου, και όταν επιστρέψης, τότε πρόσφερε στον Χριστό, με την συνείδησί σου ήσυχη και καθαρή, το δώρο της αγάπης σου με παρατεινόμενη προσευχή.

νδ'. Αφού, σύμφωνα με όσα λέει ο θείος Απόστολος Παύλος, σε τίποτε δεν ωφελείται εκείνος που έχει όλα τα χαρίσματα του Πνεύματος, αν δεν έχη την αγάπη, φαντασθήτε πόσο πρέπει να ενδιαφερθούμε για να την κάνουμε κι' εμείς κτήμα δικό μας αυτήν την αγάπη.

νε'. Αφού η αληθινή αγάπη δεν σκέπτεται ούτε κάνει κάτι κακό για τον πλησίον, τότε εκείνος που φθονεί τον αδελφό του και λυπείται για την πρόοδό του, και με ειρωνείες προσπαθεί να μειώσει το καλό του όνομα, ή με τίποτε άλλη κακοήθεια επιζητεί το κακό του, πώς είναι δυνατό να μη αποξενωθεί απ' την αγάπη και να καταστήση τον εαυτό του ένοχο της αιώνιας Κρίσεως;

νη'. Μη ανοίγης τ' αυτιά σου για ν' ακούσης όσα η γλώσσα του κατηγορού των άλλων εκστομίση, ούτε πάλι ν' αφήνης την γλώσσα σου να λέη λόγια σε άνθρωπο φιλοκατήγορο, και να ευχαριστείται λέγοντας και ακούοντας κατηγορίες εναντίον του πλησίον σου, για να μη χάσης την θεία αγάπη και αποξενωθείς απ' την αιώνια ζωή.

Από την περιοδική έκδοση «Χριστιανικόν Συμπόσιον», τόμος α', 1968.

Πηγή: pemptousia.gr (Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)